

oli üks Kätelikku usu muut; — teiselt, ta usub kindlaste, et Jeesuse Kristuse õppetused, mis on Uute Testamendi üleskirjutatud, on üks puhas Jumala sõna ja saadab inimestele õnne; ta võib teda puhtaks kõigesugustest inimeste välja mõtlemistest ja tarkustest ja tallitab kõik omad asjad tema juhendamist mööda, aga seda, mis ei sünni selle Testamendiga ühte, ei dabi ta kõrvalle ja mõistab ukka, kui ühte-ingeled kahjuliku ja Jumalale vastumeelset segatud õppetust; ja kolmandalt, ta armastab kõigest Jeesust Kristust ja austab Teda, kui oma Issandat, ja sellesama armastuse ja austuse pärast Tema vastu kumardab ta Teda Ennast waimus ja tõe sees, kui Ta on käskinud (Joh. 4, 24), ja austab ka väga kõike seda, mis läbi Tema lunastab meie inged ära; selle pärast pühitseb ta auustuste kõik rohkem tähele panemise väärt lugusid Tema maapealses elus, austab Tema kõige pühimat Oma, suure armuga annab suud elavaks tegawa ristile, nenda sammuti selle Tema kujukule, mis ei ole inimese käsi teinud, ja ka kõigile muile Tema kujudele, mis mõned muud kirikud ja nende ulgas ka Luttermuse kirik ei tee, ja näitawad sellega üles, et naad on nende Õnnesteegija püha asjade ja ka Tema Enese vastu kiitvad: selle pärast et kui üks inimene armastab palawaste ja puhtast südamest kedagi, siis peab ta ka kalliks seda, mis tuletab seda meele ja mis on tema pärast.

2) Meie õige Usu kirik on üks tõsine Apostlikke Kirik. Se on selgeste paljust asjust näha. Näite: meie Kirik tunistab püha kirja sõna järele Jeesust Kristust omaks pea nurga kiviaks, omaks pea põhjaks, aga ta tunistab Tema Apostlid ka omaks põhja kiviaks (Ew. 2, 20. Joh. 14, 21, 41), se on niisugusteks Kristuse teenriks ja Jumala salauaste tallitajadeks (1. Kor. 4, 1), kellel käskis Issand oma Kirikut armuõppetuse kuulutamise läbi üles ehitada, aga sellepärast peab nende õppetused ka kiriku põhjaks olema (Matt. 16, 18. 28,

19); teiselt, ta (Kirik) usub kindlaste, et Apostlikke õppetused on kõigest puhas Jumala sõna (1. Tes. 2, 13), aga sellepärast peab ta iga Apostli sõna niisama kalliks ja tõsiseks, kui Kristuse Enese armu õppetustgi, aga neid, kes õppetawad teist viisi, kui Apostlid, mõistab ta ukka ja needib neid ära, nenda kui tegi Apostel Paulus (Gal. 1, 8. 9); kolmandaks, peale seda meie Kirik ei ole üks selle õppetusega rahul, mis on Apostlikke kirjadest üles kirjutatud, nagu Luttermuse Kirik teeb. — Apostli Pauluse käsu järele: pidage need õppetused, mis teie olete õppinud ehk suu sõna läbi, ehk meie ramatu läbi, ta peab ka seda nende õppetust, mis ei ole nende kirjadest üles pandud, waid mis on kiriku õpetajate ja inge karjaste suu sõna läbi meie kätte saanud; neljandaks, ta annab ka Apostlikke enestele väga suurt auu kui välja walitsetud Kristuse sõbradele ja teenritele (Joh. 15, 14—16. 1. Kor. 4, 1), sellepärast pühitseb ta ka väga auustuste nende surma päewa ja peab ka kalliks seda, mis neid puutub ja meele tuletab: sellepärast auustab ta nende püha mädanemata ihu, (luukonta) nende kujusid ja kõiki neid asju, kellega neid Kristuse pärast ära surmati, mis mõned kirikud, nende ulgas ka Luttermuse kirik, ei tee ja näitawad seega, et naad ei auusta neid.

3) Meie õige usu Kirik on üks wana kõige maailma sisse välja lautud isa kirik. Näiteks, ta on üks kirik, sepärast, et ta ilmus pea pärast Kristuse sündimist, waid mitte rohkem 1500 aasta pärast peale Kristuse sündimise, nagu Luttermuse usu kirik; kui inimesed ei wõinud enam Issuse Kristuse õppetusest nenda easte aru saada, kui enne, ja kui temale akkati juba mõnes kohas ja mõne rahwa ulgas midagi omast peast juure panema, ehk kui need ise ei mõistnud teda easte ära, kes wõtsid sel ajal oma uue kiriku üles, waid ta ilmus just siis, kui Kristuse usk akkas välja lagunema, ja temale on Apostlid ise omiku maal põhja pannud, ja ta on